

Zempléni Múzsza

Merényi Krisztián

A mélyben

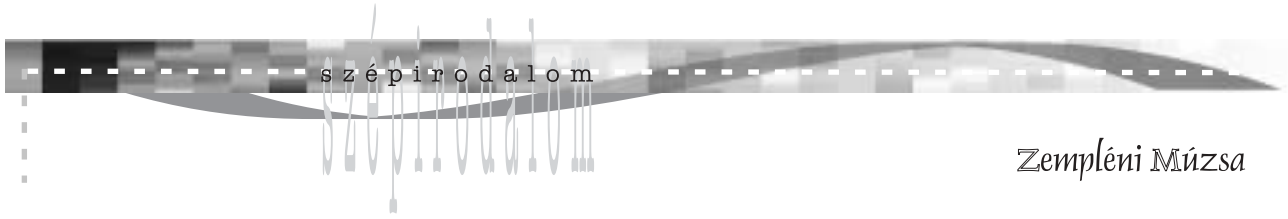
- Mi újság?
- Hol vagy?
- Négy méterre, a jobb kapu alatt.
- Alig hallak! Mikor szerzel egy másik készüléket?
- Hamarosan.
- Képzeld, gyengélkedik az a kopasz hegyomlás! A konditerem után orvoshoz ment, még jó, hogy a környéken lakik. Minden mozdulatát figyeltetem. Hosszú hónapokig lehetne nyámmogni rajta, míg be nem szárad.
- Érdeemes időt áldozni rá, ritka tekintélyes darab.
- Történt más is!
- Micsoda?
- Bughnét, azt a kövér kertészasszonyt, elgázolta a reggeli busz. Hamarosan földelik! Holnap indulunk, a huszonhatos parcella legalább kétszáznegyven méterre lehet.
- A huszonhatosba teszik? Ott régen temettek. Melyik sírhely?
- A löszmentiek szerint valahol a nyolcvanadik körül, de ők gyakran terelik más irányba a magunkfajtákat.
- A hamvasztás kizárt?
- Igen! Tegnap a Mefisztó-ravatalozóban megkezdődtek az előkészületek.
- Remélem, nem légmentes koporsóba... A múltkor fülest kaptam a sógortól – tudod, akinek a léggé alakult bátyját röptében lekemotoxozták –, hogy a négyes sírboltba családot helyeznek. Felkészítettem a rokonságot a nagy zabára. Három kilométert slattyogtunk. Bepottyantunk a kriptarésen és mit látunk? Acélkoporsók!... Körültekintőnek kell lennünk!
- Igazad van, indulnunk kell, mert később – amikor feljavul az állaga – nem lehet odaférni a helybeliektől.
- Ne is mondd! Mikor leszünk mi sírközellakók? Soha! Nem születünk olyan rothadásban. Egyszer próbáltunk beljebb költözni, de rajtakapott az éber temetődinasztia, visszatoloncoltatott...
- Ezt most hagyjuk! Megyünk együtt?
- Rendben!

2004. tél

70

– A nyomóskút alatt találkozunk. Amikor bong a harang, felhívlak és pontosítunk.

– Még jó, hogy a temetésre odagyûlhetünk. A Nagy Fekália Egyezmény alapján maga a dinasztia hozta meg a döntést. Tartanak a lázadástól. Mi többen vagyunk, ők azonban centrálisan szervezettebbek, no és a felszerelésük...

*

– Halló! Halló! Végre! Hol vagytok?

– A négyes fa északkeleti fõgyökerénél, száznégy centi mélyen. Közeledünk, csak leragadtunk. Ne induljatok még!

– Mit tetvéskedtek? Nem küldünk vakond-postán martalékot.

– Dõgre találtunk!

– Milyen dõgre? Mégsem az eredeti terv áll? Csõppet sem csodálkozom, ha az ostoba õseid után te is légypapíron végzed!

– Nem számoltunk vele. Olyan kellemes bukéja van, képtelenség közönyösen elhaladni mellette...

– Állaga?

– Félszáraz.

– Érintetlen?

– Többen rájártak.

– Hagyjátok a francba!

– Oké, megyünk!

*

– A tompa hang felé! Valahol itt kell lennie. Most földelik!

– Ismét egy cemetiumi csoport...

– Nagyképû úri népek, még visszaköszönni sem tudnak. Ők is arra araszolnak. Halljátok ezt a nyüzsgést? Gyönyörû! Él a föld! Emlékszel még a kétszázötven fõs rögföldi famíliára? Mindegyik belepusztult a Konrádi család kriptahelyének kiásásába. Kellett nekik megásatlan sír alá szaporodniuk! Ez a legborzalmasabb, ami a magunkfajttával történhet.

– A vacak radar két méteren túl semmit nem jelez. Feltornászom magam a felszínre. Sietek vissza!

*

– Nagy az ember-hõ és a mozgás odafenn. Várjunk, még nem biztonságos.

– Halló! Ki az? Oké... köszönöm! Az izomagyú is kimúlt. Szerdán viszik a harmincegy per ötvennyolcasba.

– Ha már eljutottunk idáig, nincs értelme átmenni! Ráérünk akkor, amikor Bughné kiszárad.

– Rendben, ha addig be nem bábozódunk.